

بررسی مکانیزم شکست برشی تیورق‌های خمیده

هومن برجوبی روشن پور^۱، حبیب الله پورنمازیان نجف آبادی^۲، احمدعلی زارع مهرجردی^۳، میلاد سفاری^۴

۱- مدرس دانشگاه آزاد واحد تیران، hoomanbarjoue@hotmail.com

۲- مدرس دانشگاه آزاد واحد تیران، Habib_poornamazzy@yahoo.com

۳- هیأت علمی مرکز آموزش عالی ماصدرا یزد، استادیار دانشگاه آزاد واحد میبد iau_az@yahoo.com

۴- دانشجوی دانشگاه صنعتی اصفهان، m.saffary.70@gmail.com

چکیده

مطالعات پارامتریک با هدف بررسی مکانیزم خرابی برشی تیورق‌های فولادی I شکل خمیده انجام شده است. برای مدل‌سازی از نرم‌افزار اجزاء محدود ABAQUS استفاده و صحت آن از طریق مقایسه با نتایج عددی و آزمایشگاهی سایر پژوهشگران کنترل شد. بر اساس نتایج بدست آمده، در محدوده الاستیک، وجود تنش‌پسماند بر رفتار بار- تغییر مکان تأثیرگذار نخواهد بود. این در حالی است که با غیرخطی شدن رفتار سازه، اثر تنش پسماند قابل مشاهده می‌باشد. بررسی نتایج نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن کاهش محدود مقاومت برشی، بدلیل وجود تنش‌های پسماند، در کارهای پژوهشی می‌توان با دقت قابل قبولی، بدون در نظر گرفتن اثر تنش پسماند، مقاومت برشی تیورق خمیده را تعیین نمود. همچنین روابط آیین‌نامه AASHTO، با دقت قابل قبولی مقاومت برشی تیورق خمیده را با در نظر گرفتن عمل میدان کششی پیش‌بینی می‌کند.

واژگان کلیدی: تیورق خمیده، مکانیزم خرابی، شکست برشی، مدل اجزاء محدود، تنش پسماند.

۱. مقدمه

نیاز به انتقال هموار ترافیک و محدودیت‌های استفاده از مسیر مستقیم، ملاحظات اقتصادی و زیست‌محیطی و تأکید بر زیبایی، باعث افزایش استفاده از پل‌های خمیده شده است [۱]. به دلیل اینکه پل‌های خمیده تنها انتخاب ممکن در فضای محدود ترافیک شهری باتوجه به حفظ سرعت طراحی وسایل نقلیه می‌باشند، این پل‌ها هم‌اکنون سهم زیادی از پل‌های ساخته شده در آمریکا را تشکیل می‌دهند، به طوری که در حدود ۲۵٪ از پل‌های فولادی ساخته شده در اوایل ۱۹۹۰ [۲] و همچنین حدود ۳۰٪ از پل‌های در حال ساخت سال ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ را تشکیل می‌دادند [۳-۴]. در محدوده دهانه‌ی متداول تیورق‌ها، وظیفه اصلی جان، نگاه داشتن بال تیورق در یک فاصله مناسب می‌باشد. به منظور بالا بردن مقاومت خمشی تیورق‌ها، تمایل طراحان به استفاده از تیورق با ارتفاع زیاد می‌باشد. در نزدیکی تکیه‌گاه‌ها بدلیل نیروی برشی زیاد، ورق جان اکثر نیروی برشی را تحمل می‌کند. از این‌رو بال‌ها معمولاً ضخیم و در مقابل، جان تیورق تا حد ممکن لاغر انتخاب می‌شود. بدین منظور طراحی ورق جان عموماً بر پایه محدودیت‌های کمانشی صورت می‌گیرد [۵]. کمانش ورق جان تیورق‌های مستقیم، که رفتاری از نوع دوشاخگی^۱ دارد، با در نظر گرفتن شرایط مرزی مناسب قابل بررسی می‌باشد. در تیورق خمیده رفتار کمانشی جان پیچیده‌تر می‌شود. اولاً پیچش ناشی از انحنای تیر باعث اعوجاج جان می‌شود. ثانیاً انحنا باعث تغییر شکل غیریکنواخت عرضی جان می‌گردد. اعوجاج جانبی باعث توزیع غیرخطی تنش طولی ناشی از خمش حول محور قوی در ارتفاع جان تیورق می‌شود. سیمپسون اشاره می‌کند که با غیرخطی شدن توزیع تنش در جان، از میزان لنگر تحمل شده توسط ورق جان کاسته شده و در نتیجه؛ تنش طولی موجود در بال‌های تیورق خمیده افزایش می‌یابد [۶].

¹ Bifurcation Buckling Behavior